ECLI:LV:RPPT:2020:0415.C68505319.3.S
Lietas Nr.C68505319
Lietas arhīva Nr.C-1830-20/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 15.aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese Ilona Zelmene, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Intrum Latvia" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 3.decembrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts SIA "Intrum Latvia" (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu. Prasība precizēta 2020.gada 12.februārī.

Prasība pamatota ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma summas parādu 1219,05 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 497,33 *euro*, līgumiskos nokavējuma procentus 48,40 *euro*, likumiskos procentus 256,40 *euro*, parāda piedziņas izdevumus 17,00 *euro*, valsts nodevu 305,75 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro* un ar brīdinājumu izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro*, kopā 2352,67 *euro*. Apstiprināt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus – 6 % gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Atbildētājai, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmās daļas prasībām, uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi (/adrese/) nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai 30 dienu laikā, izskaidrojot viņai tiesības (*lietas 25.lapa*).

2020.gada 9.janvārā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst daļēji parāda 398,83 *euro* un nolīgto vai likumisko procentu 39,38 *euro* apmērā.

Atbildētāja paskaidro, ka 2014.gada 21.jūlijā starp atbildētāju un BIGBANK AS Latvijas filiāli tika noslēgts aizdevuma līgums Nr.145033/10ba par aizdevumu 1300,00 *euro* apmērā, līguma termiņš 60 mēneši. Atbildētāja uzskata, kas sastādot minēto līgumu, aizdevējs izmantojis 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta noteikumus Nr.1219, kuri tobrīd jau bija zaudējuši spēku un piemērojis nesamērīgu gada procentu likmi 76,8%.

Atbildētāja nepiekrīt līguma 4.punktā noteiktajam līgumsodam, nokavējumu procentiem un zaudējumu atlīdzībai, uzskatot tos par nesamērīgiem un neatbilstošiem labiem tikumiem, kā arī patērētāju tiesību aizskarošiem.

2016.gada 7.jūnijā aizdevēja vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma un pieprasīja tūlītēju samaksu, kas mainīja līguma izpildi. Turklāt, cedējot saistību prasītājai, tā tika maldināta par saistību patieso atlikumu. Tādējādi prasītāja pieprasa atkārtoti veikt jau samaksāto maksājumu. Proti, no parāda aprēķina izriet, ka galvenais parāds ir 1236,00 *euro* un atbildētāja divu gadu laikā ir veikusi maksājumus 63,95 *euro* apmērā pamatparāda segšanai. Savukārt no atbildētājas konta izdrukām redzams, ka ir veikti maksājumi 901,17 *euro* apmērā.

Atbildētāja uzskata, ka prasītāja apzināti novilcinājusi laiku no 2016.gada 7.jūlija līdz 2019.gada 10.decembrim neceļot prasību, lai palielinātu procentu apmēru.

2020.gada 12.februārī tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem.

Prasītāja norāda, ka saskaņā ar aizdevuma līguma pamatnoteikumiem, puses vienojās par aizdevuma procentu likmi 56% gadā, kas tiek aprēķināta no aizdevuma summas atlikuma, nevis 76,8% gadā, kā to norāda atbildētāja. Noslēdzot līgumu, atbildētāja tika informēta par kopējo summu, kas jāmaksā aizņēmējam, kā arī, piesakot aizdevumu, atbildētāja bija pati norādījusi vēlamo atmaksas termiņu 60 mēneši un vēlmi uzsākt aizdevuma atmaksu ar trešo mēnesi.

Prasītāja konstatējusi, ka prasībā ieviesusies pārrakstīšanās kļūda. Proti, prasītāja ir aprēķinājusi un vēlas piedzīt no atbildētājas aizdevuma līguma 4.1.punktā pielīgtos nokavējuma procentus 48,40 *euro* apmērā, kas aprēķināti no kavētajiem pamatsummas maksājumiem par laika periodu no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 11.martam un veido 4% no neatmaksātās pamatsummas.

Atbildētājas norādītā summa 901,17 *euro* apmērā novirzīta aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 1.2.punktā pielīgtajā kārtībā sekojoši: 71,10 *euro* ar aizdevuma piedziņu saistītajiem izdevumiem, 712,07 *euro* līgumiskajiem procentiem par aizdevuma lietošanu, 37,05 *euro* ikmēneša administrēšanas maksai un 80,95 *euro* aizdevuma pamatsummas atmaksai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas vienkāršotās procedūras prasībās tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad saīsinātā sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā, ka puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to paziņojot lietas dalībniekiem.

Pusēm paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, saīsinātā sprieduma saņemšanas iespējām, informējot par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu un izskaidrojot tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim, nosūtot paziņojumu prasītājai uz prasības pieteikumā norādīto elektronisko adresi, savukārt atbildētājai uz paskaidrojumos norādīto elektroniskā pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/, kuru atbildētāja norādījusi saziņai ar tiesu (*lietas 53.-54.lapa*).

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

No lietas materiāliem redzams, ka 2014.gada 21.jūlijā starp BIGBANK AS Latvijas filiāli un atbildētāju noslēgts aizdevuma līgums Nr.1450332/10ba. Noslēdzot līgumu, atbildētājai piešķirts kredīts 1300,00 *euro* apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2019.gada 12.augustam (*lietas 13.-15.lapa*).

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu, līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likuma pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

No lietā esošā 2018.gada 29.maija cesijas līguma Nr.8.8.1.3-1/224 izraksta un tā 1.pielikuma izraksta redzams, ka starp AS Bigbank kā cedentu un SIA Lindorff Latvia kā cesionāru noslēgts cesijas līgums, kā rezultātā SIA Lindorff Latvia ieguvusi prasījuma tiesības uz atbildētājas /pers. B/ saistībām pēc 2014.gada 21.jūlija aizdevuma līguma Nr. 1450332/10ba, ar visām blakus saistībām (*lietas 17.-18.lapa*).

No lietas esošā kreditora maiņas paziņojuma redzams, ka 2018.gada 18.jūnijā sagatavots un nosūtīts atbildētājai kreditora maiņas paziņojums par iespēju dzēst saistības, paziņojot par noslēgto cesijas līgumu un aicinot samaksāt parādu (*lietas 19.lapa*).

Tiesa atzīst, ka cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām un ir saistošs pusēm un, pamatojoties uz minēto, prasītājai ir visas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no atbildētājas un BIGBANK AS Latvijas filiāli saistībām.

No Uzņēmu reģistra izziņas izriet, ka 2017.gada 29.decembrī SIA „Lindorff Latvia" mainījusi nosaukumu uz SIA „Intrum Latvia" (*lietas 55.-56.lapa*).

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu saprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošanu īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietas.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noteiktā termiņa notecējuma.

Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka atbildētāja savas kredītsaistības nav godprātīgi pildījusi, tāpēc izveidojies saistību parāds.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina secināms, ka prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājai galveno parādu 1219,05 *euro* apmērā (*lietas 45.-46.lapa*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja atzinusi prasību daļēji 398,83 *euro* apmērā, uzskatot, ka samaksātā summa 901,17 *euro* apmērā ir ieskaitāma pamatparāda dzēšanā.

Tiesa šādu viedokli atzīt par nepamatotu un neatbilstošu, pušu starpā noslēgtā līguma nosacījumiem. Noslēdzot aizdevuma līgumu, atbildētāja piekrita tā nosacījumiem, proti, uzņēmās saistības atgriezt pamatparāda summu, kā arī uzņēmās saistības maksāt procentus par kapitāla lietošanu un ikmēneša administrēšanas maksu, kā arī piekrita līguma nosacījumiem, gadījumā, ja tiks kavēti maksājumi, segt aizdevējam izdevumus, kas radušies saistībā ar parāda piedziņu (līguma 4.3.punkts). Secīgi, nav pamatota atbildētājas vēlme samaksāto summu 901,17 *euro* apmērā ieskaitīt pamatparāda dzēšanā.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegtos pierādījumus un prasījuma pamatotību, līdz ar to ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 1219,05 *euro* apmērā.

Prasītāja ir aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētājas kredīta lietošanas procentus 497,33 *euro*.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Kredīta līgumā Nr.1450332/10ba puses vienojušās par procentu likmi – 56.00% gadā, nosakot, ka procentu summa, kas aprēķināta par visu aizdevuma termiņu (60 mēneši) ir 2539,86 *euro*. Aizņēmuma procentu likme, kas aprēķināta no aizdevuma summas atlikuma ir 56% gadā, kas aprēķināta atbilstoši mēnesim, kurā ir 30 dienas un gadam, kurā ir trīs simti sešdesmit dienas.

No lietas esošā maksājumu grafika kopijas redzams, ka 60 mēnešu laikā atbildētājai bija jāveic procentu 2539,86 *euro* apmērā atmaksa (*lietas 14.lapa*).

No lietas esošā parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja ir veikusi kapitāla lietošanas procentu samaksu 712,07 *euro* apmērā. Starpība starp nolīgtajiem un samaksātajiem procentiem ir 1827,79 *euro*, bet prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma lietošanas procentus par periodu no 2015.gada 11.augusta līdz 2016.gada 7.jūnijam 497,33 *euro* apmērā (*lietas 45.lapa*), secīgi, kopējā aizdevuma lietošanas procentu summa sastāda 1209,40 *euro*, kas atbilst Civillikuma 1763.pantā noteiktajam.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir likumīgs pamats prasības apmierināšanai par līgumisko procentu 497,33 *euro* piedziņu par laika periodu no 2015.gada 11.augusta līdz 2016.gada 7.jūnijam.

Atbildētāja, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3., 5. un 6.pantu, iebildusi aizdevuma līguma nosacījumiem par līgumsoda un nokavējuma procentu apmēru.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā to, ka noslēgts aizdevuma līgums privātam patēriņam līgums, atbildētāja šajā lietā uzskatāma par patērētāju (patērētājs ir fiziska persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot preci vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkts)).

Tādējādi, konstatējams, ka tiesiskās attiecības starp pusēm regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Civillikuma normām.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts noteic, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai

nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Atbildētāja, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantu, iebildusi aizdevuma līguma 4.1.punktā noteiktajam nokavējumu procentu apmēram.

Tiesa, izvērtējot līguma nosacījumus kopsakarā ar prasības precizējumos tiesai izvirzītajiem prasījumiem atzīst, ka atbildētājs iebildumi līguma 4.1.punkta nosacījumiem neattiecas uz prasītājas izvirzīto prasības priekšmetu. Proti, izvērtējot līguma 4.1.punktā pielīgto nokavējuma procentu apmēru 1% dienā no nokavēto maksājumu summas, tas atzīstams par netaisnīgu attiecībā pret patērētāju. Tomēr no prasības pieteikuma precizējumiem izriet, ka prasītāja nav izmantojusi līgumā pielīgtās tiesības aprēķināt nokavējuma procentus šādā apmērā, bet aprēķinājusi tos par periodu no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 11.martam (121 diena) 4% apmērā no pamatparāda summas, ievērojot arī Civillikuma 1763.panta pirmajā daļā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

No Civillikuma 1759.panta 1.punkta izriet, ka nokavējuma procentu maksāšana ir saistīta ar tiesību pārkāpumu – nokavējumu, taču to daba paliek tāda pati kā procentiem vispār, tas ir, arī nokavējuma procentu uzdevums ir nodrošināt ienākumus, ko dod kapitāls, atrodoties normālā apritē.

Atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu, kas dod prasītājai tiesības aprēķināt nokavējuma procentus.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka aprēķinātais nokavējuma procentu apmērs 48,40 *euro* jeb 4% no pamatparāda summas ir samērīgs, atbilst tirgus situācijai un nerada kreditora netaisnas iedzīvošanās uz patērētāja rēķina pazīmes.

Ievērojot minēto, atzīstams, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami pielīgtie nokavējuma procenti 48,40 *euro* apmērā par periodu no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 11.martam.

Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt likumiskos procentus 256,40 *euro* par laika periodu no 2016.gada 8.jūnija līdz 2019.gada 22.novembrim par 1262 kavētām dienām.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu, procenti maksājami bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas kavējumu un tos sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1760.pantam likumiskie procenti (1759.p.) prasāmi nevis atsevišķi, bet reizē ar galveno saistību, un tādēļ tos nevar prasīt vēlāk, ja attiecīgā laikā par tiem bijis noklusēts vai galvenā parāda samaksa pieņemta bez piebilduma. Civillikuma 1765.pants noteic, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tie ir seši no simta gadā. Procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Ņemot vērā, ka ar cesijas līgumu prasītājai cedētas galvenās un blakus saistības un blakus prasījumi, tai skaitā, līgumsodi, pielīgtie un likumiskie procenti, tiesa atzīst, ka ir pamatots prasītājas prasījums par likumisko procentu piedziņu par laika periodu no 2016.gada 8.jūnija līdz 2019.gada 22.novembrim un ir apmierināma prasība daļā par likumisko procentu 256,40 *euro* piedziņu.

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izdevumus 17,00 *euro* apmērā.

Saskaņā ar parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 5.panta pirmajai daļai parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs kreditora vārdā vai uzdevumā atgūt parādu, ja ir reģistrējies kā komersants vai profesionālās darbības veicējs un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ir parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja un viņai radušies parāda atgūšanas izdevumi 17,00 *euro* apmērā.

No Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājaslapā pieejamās publiskās informācijas ir redzams, ka prasītāja ir licencēta ārpustiesas parādu atgūšanas pakalpojumu sniedzēja http://www.ptac.gov.lv/lv/content/datub-zes.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu un 2013.gada 29.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.1.apakšpunktu atzīstami par pamatotiem parāda atgūšanas izdevumi 7 *euro* apmērā, pārējā daļā 10 *euro* apmērā šādi izdevumi nav pamatoti, jo lietā nav pierādīts, ka prasītājs ir veicis Ministru kabineta noteikumu 2.2.apakšpunktā norādītās darbības.

Tiesa kritiski vērtē atbildētājas argumentu, ka, noslēdzot aizdevuma līgumu, tika piemēroti spēkā neesošu Ministru kabineta noteikumi, jo 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1219 "Noteikumi par patērētāju kreditēšanu" spēku zaudēja 2016.gada 1.novembrī, bet aizdevuma līgums noslēgts 2014.gada 21.jūlijā.

Arī arguments, ka prasītāja pieļāvusi tīšu novilcinājumu ceļot prasību, kā rezultātā pieaudzis procentu apmērs, tiesas ieskatā nav pamatots un ir pretējs lietas materiāliem. Proti, prasītāja prasījumu tiesības pret atbildētāju ieguva ar 2018.gada 29.maija cesijas līgumu un sākotnēji uzsāka parāda piedziņu ārpustiesas kārtībā (*lietas 19.-20.lapa*). Kad ārpustiesas kārtībā tas neizdevās, prasība tiesā tika celta 2019.gada 3.decembrī, līdz ar to nav konstatējama vilcināšanās prasības iesniegšanai tiesā kopš 2016.gada 7.jūlija, kā to norādījusi atbildētāja.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai pamatparādu 1219,05 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus par periodu no 2015.gada 11.augusta līdz 2016.gada 7.jūnijam 497,33 *euro*, līgumiskos nokavējuma procentus par periodu no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 11.martam 48,40 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par periodu no 2016.gada 8.jūnija līdz 2019.gada 22.novembrim 256,40 *euro* un parāda piedziņas izdevumus 7,00 *euro*, kopā 2028,18 *euro*.

Prasība daļā par piedziņas izdevumu 10,00 *euro* apmērā piedziņu noraidāma.

Prasības pieteikumā ietverts lūgums atzīt prasītājai tiesības par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas.

Civillikuma 1759.panta 1. punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*2016.gada 29.janvāra lēmums lietā Nr.SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādītas tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1760.pantu un 1765.panta pirmo un ceturto daļu un izveidojušos tiesu praksi (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņas 2014.gada 4.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-2742-14 (C17162112) un 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC- 1331/2016 (C28283311)*) prasītājai par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) ir atzīstamas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 1219,05 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums

sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētājas prasītājas labā piespriežami tiesas izdevumi – proporcionāli apmierinātajai prasības daļai samaksātā valsts nodeva 304,25 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*, kopā 307,55 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu, likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību"16.panta trešo daļu atbildētājam nosakāms maksimālais termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 60 dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 195., 204.[1] un 250.[25], 250.[27] pantu tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji SIA "Intrum Latvia" prasību vienkāršotajā procedūrā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Intrum Latvia", vienotais reģistrācijas Nr.40203088409, parādu 1219,05 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus par periodu no 2015.gada 11.augusta līdz 2016.gada 7.jūnijam 497,33 *euro*, līgumiskos nokavējuma procentus par periodu no 2015.gada 11.novembra līdz 2016.gada 11.martam 48,40 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par periodu no 2016.gada 8.jūnija līdz 2019.gada 22.novembrim 256,40 *euro* un parāda piedziņas izdevumus 7,00 *euro* un tiesas izdevumus 307,55 *euro*, kopā 2335,73 *euro* (divi tūkstoši trīs simti trīsdesmit pieci *euro* un 73 centi).

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz SIA "Intrum Latvia", vienotais reģistrācijas Nr.40203088409, norēķinu kontu Nr.LV84NDEA0000081667899 AS "Luminor Bank".

Noteikt SIA "Intrum Latvia", vienotais reģistrācijas Nr. 40203088409, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Noraidīt prasību daļā par parāda atgūšanas izdevumu 10,00 *euro* piedziņu.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2020.gada 15.aprīļa, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese Ilona Zelmene